JUBIIO B-MORNING STAR:

Published on the 2d and 4th Thursday of every Month at two shillings a year, payable in advance.

கூம் புத்தகம். சஞ்சீரை மஅ.] தஅரசக இந். புரட்டா.மீ. உன தேதீ வியாழக்கிழமை Thursday, Sept. 27, 1849. [Vol. IX. No. 18.

TERMS OF THE PAPER.

For each copy—two shillings a year--PAYABLE IN AD-

To subscribers who receive the Paper by mail, each copy, suchasic of postage—four shiftings a year. The difficulty of remuting small soms from distant places may be obviated by five subscribers' uniting their subscriptions and remitting them together in a single pound note. The names of Subscribers will be published, and all rectifus of money will be regularly acknowledged on the last page of the Paper.

Subscribers on the Continent may receive the paper at four shiftings a year; their papers having to be sent by mail, and a postage of one penny, being prepaid on each. This is exclusive of Continental postage.

Agents are requested to receive no subscriptions except in conformity with the above terms.

Advertisements will be inserted as heretofore at the rate of me poony and a half each line, reckning the type at Brevier size or seven and a half lines to an inch.

All Notices of Deaths and Marriages, will be chargeable to Advertisements.

at Advertisements.
Communications should be post paid to receive attention

JAFFNA-THE MISSIONARIES. POINT PEDRO-Rev. E. J. ROBINSON. CAPPAVELY-Mr. J. WHITE. TRINCOMALIE-Rev. J. WALTON. COLOMBO -MESSES P. B. FERNANDO and Son. KANDY-MR. L. LAWTON. TRANQUEBAR-Mr. JEDDIDIAH ADAMS. BATTICALOE-Rev. J. GILLINGS. MADURA-Rev. C. F. MUZZY. DINDIGUL-Rev. J. RENDALL. MADRAS-P. R. HUNT, Esq. ISLE OF FRANCE-Mr. GEORGE COE.

நாற்சமைய கோளரி. அம் காண்டம். — முதற் பிரிவு.

திசைமுகன் சுருதிபைச் சோமுகாசூரன்றிருடிமு ந்தீரினிலோளித்தாற் நிசைமகன்காணவுமறைத் ததையேடுக்கவுக்திருடவனப்பிடிக்கவுமவற்கேன்– வசப்படவில் கைபிரத்வேறிவையா மனதினிற் பாட மாயிராதா மறுபடிக்கெழுதவுல்லமையில்லையா மா தவன்மகிமையைத் துறந்து—தசத்தமினுகியோட வேண்டியதென் கொண்டுபோயொளித்தவாமணத் தாற் கழுதலேதாகிலுமாக்கனுக்குண்டா குப்பிடுகு லத்துமானவர்கள் —இசைவிவாதுரைத்த புரட்டுக ளெல்லாமிப்படி நிலையிலாதவைய வீச்சு என்றிருமா லிநவரைப்பணிக்தாலேகண் த்தொழுவதாயிடுமோ.

என்பதீல், போமாவினுடைய வேதத்தைச் சோ முகாதான் திருடிக் கடலில் ஒளித்தால் நாற்றிசை யும் பார்க்கிற நாலுமுகங்களுடையவரென்கிற அவ ர் அதைப் பார்க்கவும் மறைத்ததை எடிக்கவுக் தி ருடணப் பிடிக்கவும் ஏதீஞல் அவருக்கு வசப்படா மேலுஸ் கையாலாகாமல்ப் போயிற்றுதை! சோமுகா துரன் திநடிக்கொண்டுபோன வேதத்துக்குப் பிரிதி வேறேயில்லையா! ப்ரமாவுக்கது மனதிலேபாடமா யிராதா? அதைத் தீரும்பவுமெழுத அவருக்கு வல்ல மையில் கையா! விஷ இணு தம்முடைய மகிமை யைவிட்டு நீங்கித் தண்ணீரில் வாசம்பண்ணுகிற மச்சமாகிக் கடலிலோட வேண்டிய அவசரமென் ன்? கோண்டுபோயோளித்த வேதத்திணுலே அந்த இராட்சதனுக்கு ஏதாகிலுங் கூடுதலுண்டா! தொழ துபடக்கதுத்தை செற்றத்து மாகுத்து கண்டிர் சதிபடு குலத்தமானவர் இசைவில்லாமலுரைத்த புரட்டுக எெல்லாம் இப்படி அஸ்திவாமல்லாமல் அவலய க்கோள்ள அவர்கள் போதவனப்படி ரிசங்கோள் ளாமலும் இதில் ரிசசரித்திரமில்லையென்று தீருகி • விருத்தம் றதுமன்றி

கேடுங்கடலடங்கலும் அமன்படைப் பெனலது ரிச்சயமானசொல்லானுல் நீடிபையாழமும் நீளமு மதிலே சின்றுவாழ்கின்றவையெல்லாம்—நடுங்க த்தமைந்தவாடியின்முகம்போல் நான்முகனேதிரி ருக்காதா நிபதிதுடித்துச்சோமுகாகுரன் நசபிசலா ம்படி மிதீத்து — கொடுங்காமறுத்து வேதநூற்பறித்து க் கொடுவரவவனிலும்பெரிய கொடியவணப்படிய திருந்ததுவேன்ன தவலயமணத்தையும்ரிருமித்— திடும்பலமிருந்தாவெடுக்கவுமொளிக்கவுமிராக்கதன் றுணிகிறதுண்டா வீச்சுரன்றிருமாலிருவரைப்பணி ந்தாலே கணத்தொழுவதாயிடுமோ.

என்பதில், நேடிய சமுத்திரமுதலான தடங்கலும் பிரமாவினுடைய சிருட்டிப்பென்று சிவன் விஷ்டு ணு இருசமயத்தோர்ஞ் சொல்லுகிறது ரிச்சயமா ன சொல்லாறுல் அந்த நேடிய சமுத்திரத்தின் ஆ

ழமும் நீளமும் அதிலேயிருந்து வாழகிற சிருட்டிக எவனத்தும் ஒருத்தனுள்ளங்கையிலிருக்கிற கண் ளுடியிலுள்ள அவன் முகத்தைப்போல நாலுமுக ப்பிரமாவக்டுக்கிரே பிரசன்னமாயிராதா? இநக்க வேண்டுமென்றல் முன்இரைகாலத்தில் அகஸ்திய ன் குடித்தச் சிறாக்பாய்ப் பேய்க்துலிட்டானென்ற கீங்கள் பயித்தியமாக்கப்பட்டபடியே * அக்க மகா சமுத்திரத்தின் தண்ணீரையெல்லாங் குடித்துச் சோமுகாகூரவன நசபிசலாக மிதித்து அவனுடை ய கொடுமையான காத்தை அறுத்து வேதநுவைப் பறித்துக்கொண்டுவர அவனிலும் பெரிய ஒரு கொ டி.யவணப் பிரமா படையாதிருந்ததேத்இலே 'பூ லோகமணத்தையும் படைக்கிற பலம் பிரமாவுக் கோர்கமண் அவருடைய வேதத்தை எடுக்கவும் ஒளி க்கவும் இராட்சதன் தணிவாகு? அப்படிப்பட்ட தமிழர்களுக்குச் சதர்வேதசித்தார்த அர்தகரே, இர் தக்காரியங்களை உற்று விசாரிக்கிற விசேஷீத்த அ றிவு வேண்டாதாவேன்பீர்களாகுள் அச்சிவன் வி ஷ்டுணுவென்கிற இரண்டு மனித இராசாக்கவாப் பணிக்தால் அத ஒன்றுன ஏகமாசிய இயேசுக்கிறி ஸ்துவைத் தொழகிறதாய்ப் பலன்தருமோவென்றி ருக்க, நாங்கள் வேதத்திற்கு ஐயோக்கியரேன்றும்,

* இதற்குதாரணம்வருமாறுயாதென்றுற் தெய்வஉ லகத்திலிருந்து தேவதைகளெல்லாருங் கூட்டங்கூ டிக்கொண்டார்களாம். அப்போது அவர்கள் உல டிக்கோண்டு அப்பிபாயத்தை நாலு சுலோபத்துக்குள் அடக்கிச் சோல்லவேண்டுமென்று மேலப்படித் தேவதைகள் சுப்பீரமணியவனக்கேட்க சுப்பிரம ணியன் ஒளவையாரிடத்தீற்கேட்க அவள் பாடி னது நான்கு சுலோமாயிற்றதாம். அதாவது, அரிது, பெரிது, கொடிது, இனிது, என்று பாடி.அளம். அதைத் தேய்வலோகத்தில் அரங்கேற்றினர்க ளாம். அந்தப்பாட்டில் அகஸதியருடைய முத்திர மே சழத்திரமேன்றுசோல்லிய ஔவையார் அக

பெரியதுகேட்கத்தனி கெடுவேலா-பெரிதுபேரிது-புவனம்பெரிது-புவனத்தைப்படைத்தோன் நான் முகன்பெரிது-நான்முகனு கரியமாலுந்தியிலுதித் தோன்-கரியமாலோ அமைகடலத்துயக்தோன்-அமை கடலோ அகஸதியர் முத்திரம்-அகஸதியரோ போ திகையிலொடுக்கம்-பொதிகையோ உலகத்தில்சி றுமணல்-உலகமோ ஆதிசேடனுக்கோ வந்தவலப் பாரம்-ஆதிசேடனே உமையவள் சிறுவிரல்மோதிர அரன்தனிலொடுக்கம்-அரணே ம்-உமையவளோ தொண்டர்களிலொடுக்கம்-தொண்டர்தன்பேருமை ையச்சொல்லவொண்ணூதே என்று பாடினதைக் கவனித்துப்பார்ப்பதிலை இதில் நிசசரித்திரமிருக் சிறதோ தேசப் புளுகாயிருக்கிறதோ சதர்வேத சி த்தாந்த அந்தகரே, இதற்கு வதிலுத்தான் சொல்லு

சிறதுமன்றி,

விருத்தம். ழன்னமேயொழிக்ததன்படியரனரியும்முத்தியைக் கொடுப்பதுண்டானுல் முத்தியைப்பேறுவார்க்கடு த்தவூழியங்கள் முதலவனிலட்சணவியல்பும்—ப ன்னுமாரணங்கடனுள்ளதாபிரமா படைத்திடப்ப டைத்திடினுமையாள்பங்களுரிக்கு முந்தினதென்று பகர்ந்ததார்ஞாபகபிசக்கு—மன்று மாமறையோன் றிருக்கவேயிருந்து மானிடர் செய்தேதிர்நோக்க வ சையறு ஞாமைடங்கியுமிருக்தால் மற்று ருமறைக் கிடமுண்டா-இன்னமேனுணரிரிபப்பதற்கொழிய வீ வதற்கறியவேயறியாரீச்சுசன்றிருமாலிருவரைப்பணி

ந்தாலேகவனத்தொழுவதாயிடுமோ. என்பதில், முன்னமே இருசமயத்தோரஞ் சொல் லிக்கொள்ளும்படி சிவனும் விஷ்டுணுவும் மோட் சத்தைக் கொடுக்கிறதுண்டாளுல், மோட்சத்தை ப் பெறுகிறவர்கள் அதற்காக இங்கேசேய்து தங்க வை வசப்படுத்தாசிறதற்கடுத்த ஊழியங்களும், மு தல்வஞ்சிய பராபரனுடைய சுவாப இலட்சணங்க ளும் இன்னின்னதேன்று விவரித்தப் போதிக்கிற வேதத்தைப் பிரமா படைக்கக்கடனுண்டா? நாம் மேலே, அம். புத்தகம் சஞ்சிகை யஉ. பாட்டில் ம ண்பொதுத்தந்தை பிரமனென்றுரைத்ததிற் கவனி த்தபடி பிரமா சிருட்டிகரானல், கயிலாயமும், வை குண்டமும், அவரடைய சிருட்டிப்பும், அவ்விடங் களில் வந்துசேருகிற அவருடைய பிள்வளகளுக்கு விடுதிகளையும் வேண்டிய சாங்கோபாங்கத்தையு ம் பராமரிக்கிற சிவனும் விஷ இணுவும் அவருடை பணிவிடைக்காருமாகவேண்டுமே. யாயச்சட்டப்படி பிரமா தம்முடைய பிள்ளைகளு

க்குச்சகாயமாக ஒரு வேதத்தை உண்டாக்கக் கட னுண்டென்றுல், அப்போது உமையவளேன்னப்ப ட்ட பார்பதிபங்களுன சிவனுடைய இருக்குவேதம் முதல்வேதமென்று சொன்னது யாருடைய ரியாப கப்பிசத? நிலைபெற்ற வேதமொன்று அப்போதே இருக்கவேயிருந்து மனுஷர்செய்து பதிற்பலனுக்கெ• திர்பார்க்கக் தற்றமறுத்துப்போகிற மென்ஞானமும் அதிலே அடங்கியிருந்தால், பிற்பாடு இரண்டோம் ம ன்மும் நாலாம் வேதத்திக்கும் இடமுண்டோதமா! இன்னம் ஏன் உணமாதிருக்கிறீர்கள்? தங்களுக்கு இன்னம் ஏன் உணராதிருக்கிறீர்கள்? தங்க**ளுக்**த ந் தங்கள் இனத்தாருக்கும் வேறேபேரிடத்திலே இ ரக்கிறதற்கொழிய ஈயப் படிக்கவேபடியாதவர்களு டைய சிவன் விஷடுணுவென்கிற இரண்டு மனித இராசாக்களைப் பணிந்தால், அது ஒண்*ரு*ன் ஏகமா கிய இபேசுக்கிறிஸ்தனைத் தொழுகிறதாய்ப் பலன் தருமாவென்றிருக்க, காங்கள் வேதத்துக்கு ஐபோக் சியரென்றும், மேற்படி, அன்னவூர்தியன் படைத்தவர்களிலோருத்தனு

ணமெடுத்தபைபுத்தவரியொரு மீனுருவெடுப்பதுவே ண்டிலவர்மக*ு*கிய பிரமா—தன்னிலுமத்க பலத் திவனயுடையோன் சோமுகாகுரனென்முத்த் சங்க எனிருக்குமாலழிப்பாரா சுராசரங்காப்பதுபிரிக்தால் --பின்னெவர்காப்பாரடுக்கழியாமல் பேருலகணத் தையுங்காப்போர் பெரியவரல்லவாவணுவிலாகாய ம் பிடிக்குராமதிவழக்கானுல்—இன்னெறிப்படி சி குட்டிகர் சிகுட்டிக்குள்ளியங்குவதொடுங்குவதியலா தீச்சரன்றிகுமாலிருவரைப்பணிக்தாலேகவனத் தொ

என்பது, அன்னவாகனமேறுகிற பிரமா படைத் தவர்களிலொருத்தன் அவருடைய வேதத்தை எடு த்தக்கொண்டு கடலிலே பிரவேசிக்க, விஷிநணு மச்சாவதாரமேடுக்கவேண்டி ஒல் அப்பொழுத வி ஷடுணுவுடைய மகஞ்சிய பிரமாவைப் பார்க்க பி ரமாவினுடையமகன் சோமுகாகுரன் அதிக பலமு டையவனென்கிறதாகும். சங்காரம்பண்ணுகிறத ற்குச் சிவனிருக்கக்கொள்ள விஷநேணு அவருடை ய உத்தியோகத்தை எடுத்துக்கொண்டு சோமுகா தாவன் அழிப்பாரா! விஷ்டுணு சராசரமவனத் தையுங் காப்பாற்றுகிற தம்முடைய உத்தியோகத் தைவிட்டுப் பிரிக்தால் அப்பொழுதவர் காத்ததை பெல்லாம் அடுக்கழியாமற் காக்கிறதா! பெரிய உலகமனைத்தையும் காக்கிறவர் அவைகளவைத் திலும் பெரியவரல்லவா? அணுவிலே ஆகாசம் பி டிக்குமா? அது ஈடக்கவோடக்காதென்றுல், மதி யை வழக்கப்படுத்தி ஞல் இந்த ரியாயப்படி எல்லா வற்றையுஞ் சிருட்டித்துக் காப்பாற்றுகிற சிருட்டிகை ரும் இரட்சகருமாய் இருக்கிறவர் யாதோரு சிருட்டிக் குள் ஒடுங்கிறதுர் தங்குகிறதும் நடவாது சுபாப ரி யாயம் இப்படியிருக்குதேன்கிறதைக் குறித்துக் கவ னிப்பாவது யாதென்றுல், இன்னும் வரும்.

D. RAYAPAN.

மோட்சானந்தவழியாகிய பரமகுருபரன் ஆரெ ன்பதைப்பற்றி அருளாளனும் மருளாள னும் பேசிக்கோண்ட

சம்பாஷ்ண.

ஐங்கரன் தஹையிழக்க அரிவனக் தன்னிற் செல் ல சங்கரன் பிச்சையேற்கச் சதுமுகனெழுதின னே அங்கவனெழுதினுனேலவன்றவையற்றப்போ இங்கெவனெழுதினுன் சோல்லிதுவெல்லாமய க்கந்தானே.

எண்ணாரிய பலகவைநூல் புராணமோடு இசைந் திருக்கும் நால்வேதமெல்லாம்பாரு மண்ணுலகில தருக்கும் மெல்கோள்கும் படக்கையோடுடன்டந்தும் யங்கினும்கள் தன்னெளிசேர்சிவுகெட்டு மதிம்யங் கித் தங்கடங்கள் மனையாவாப் பறிகொடுத்துப் ப ண்ணரிய கோலைபாதகங்களிலை பாவரிலை ண்டோராற் பலனுண்டாமோ.

அன்னவாகனனுமாலும் அதனடிமுடி காணுமல் தன்னிலே மயங்கிப் போய்வைச் சாற்றியே தவை டெடுண்டுகள்னல்வில்வேளால் கொந்த கவைத வனப் புணர்ந்தோன்றன்வன உன்னியே தெய்வ

மென்றுலாகள்ளோர் ககைக்கிடாரோ. அருள். வேதவியாதர் கட்டிவிட்ட வேதங்கள்மற் றச் சகலத்தையும் வெறுத்துவிட்டு ஒன்றுன பமா பர வஸ்துவையும் அவரநளால் மனுவுருவாகிவக்க பாவாாசகராகிய பாம குருபரவணயும் அறிந்து அவ ரைப் பற்றிக்கொண்டாலன்றி மோட்சமடையக் கூடாதென்ற ஞானநூலைக்கோண்டறிந்திருக்கிற கீர் மோட்ச வழிகாட்டியாசிய அக்தப் பரமகுருபரன் ஆ**ோ**ன்கிறதை அறிக்த அவர் தீட்சை பெற்று அவ ர்ஞானவுபதேசத்தைக் கற்ற அவருக்கு நீர் நற் சீஷ் இப்ப் போக இதவமையும் ஏன் சுவலைப்படா

மருள். ஐயா, அந்தப் பாமகுருபரன் ஆரென்பதை அவரை நாடித் தேடிப் பற்றிக்கொண்டு பாவ விமோசனனுகி நான் பரததி பெற என்ன செய்ய வேண்டுமென்பதையும் இதுவரைக்கும் அறியாமல்

மயங்கித் திரிகிறேன்

அருள். பிறப்பிறப்பில்லாப் பரிசுத்தமுள்ள ஒரு அடுள். பெறப்பாற்போல்லாப் பொகுத்துகள்ள ஆன கடவுள் உண்டென்றும் பிறப்பிறப்புள்ள மனுஷர் சகலதும் பாவதோஷ முள்ளவர்களேன்றும் மனுஷ ரில் பாவத்தை ரிவிர்த்தியாக்கி அவர்களைச் சுத்திக ாது பானத்தை என்றது அவர்கள் அவர்கள் சந்தது ரீத்துப் பரிசுத்தமும் நீதியுமுள்ள பாப்பானுக்கு அவ ரீக்களப் புத்திராக்கீச் சரவால் அவர்கள் சந்சல தீதை அகற்ற மோட்சவீடுசேர்க்கவர்த ஒரு பாம குருபான் உண்டென்றும் கீர் எவ்வளவாகிலும் கே ததுவை உண்டும் கிறவரை ஆரென்ற தேடிக் க க்ண்டும்டித்து அவரை விசுவாசித்து அவருக்கு உத்த ம சீஷஞ்சி மாணபயங்காமில்லாமல் மரித்து மோ ட்சம்போகிற நீர் கவலையில்லாமல் இதுவரைக்கு ம் இருந்ததை நான் நிணைத்து மிகுதியுந் தயரப்படுக் றேன். அந்தச் சற்குருவின் அருள்பெற்ற ஒரு பத் தன் அவர்பேரிற் பாடின் காதலை முந்த நீர் கருத்தா வக் கேட்டு அதின்பேரிலே நீர் நிணக்கிறதை என க்கு உமது மனர்திறர்து சொன்னல் இன்னும்அதிக தீர்க்கமுர் தெளிவுமாய் அவரைக் குறித்து உமக்கு

மருள். ஐபா, அந்தக்குருபரன் ஆரென்பதை கீர் த யவுகர்ந்த இப்போ சொன்னுல் அதை நான் சுருத் தாய்க் கேட்டு அதிலேனக்கு விளங்காககையும் நா னதைப்பற்றி நிணக்கிறதையுக் திரும்ப மனக்திற

ந்து உமக்தச் சொல்வேன்.

அருள். "தம்பி, உமது மருளற்று தேவஅருள்பேற் அரு திறை ஆக்கும் இது முதி இது முதி இது முதி ஓ கீர் பர்மதருபானின் உத்தமபத்த ஐகி இதபாவா முவை அனுபவிக்கும்படி, நான் விகும்பி அவர் கிரு பையை முன்னிட்டு அவரைப் பிராத்தித்துக்கோ ண்டு நான் உமக்குச் சொல்லும் காதலைக் கேட்பி

காதல்.

க அருள்கொண்ட ஞானத்தநளாளன் காதல்– பொருள்கொண்டுபாட ரின்முள் பூண்டேன் தருபர (BANT

உ. ஆனந்த ஞான அருளாளன் காதல் சொல் ல – ஈனக்கவிர்த்தெணையாளேக்தாய் குருப்சனே

m. வாக்கியஞானவழியாளன்காதல் சோல்ல-நாக்கீனிலேவாபகர்ந்தநாவே குருப்ரனே

ச. பூலோகத்துற்ற போருளவைத்துக்கும் ஈரண -மேலாய்ப்படைத்தவிமலா குருபரனே. டு. ஆதிஅதமேவைக் களுதிபரன் போதவித்த-

நீதிரிறைவேற்றவகும் நேபக்குருபானே.

கை பாரறிவில்லாத படைப்புகட்குண் மானிட ணைப்-பேரறிவாய்ச்செய்த பெருமைக்குநபரனே.

ன. பரிசுத்த நீதி வளர்பாக்கியவாளுகக்-சரிமொ

த்திடப்படைத்த தாதாகுகுபரனே. அ. வேண்டும்வரமிழந்த வீணருக்காய் விண்ணி ன். பிவத்தைக்கையத்தை என்றும் பிறுக்கும் பிறுக்கும் கூ. பிவத்தைக்குகைத்த நரர் பங்காய்கின் ஒதியட ன்-கோபத்தைக்கவந்த கோவேகுருபரனே. ம். ஒத்திக்கின் மான்டர்கள் எண்ணடங்காத்

துதர்கள்ள-புத்திக்குமெட்டாப்பொருளே குருப்எனே. யக. முக்கடர்லொன்றும் முடைத்தெழந்தவேதா ந்த-மெய்ச்சுட்டேமேல் ஏன்விவை தீர் குருபானே. மே. கருவாக்கியென்னைக் கருக்குழியின்மாளா-

தருவாய்வெளிப்படுத்தமுன் மைக்குநபானே. யா. கண்மசென்மப்பாவக் கறையாற்கதியிழக்

த-வன் மாரரைக்காத்த வாழ்வே குடுபரனே

யச. சரணபுதாம்புயத்தாற் சாவைஉதைத்து கி ததிய–மரணபயக்தீர்த்த வாழவே சூரபானே. யடு. காலமுடிலிற் கதிசேரமானிடம்போற்–கோ

ல செடுத்தகுழக்கைக் குருபரனே ய்சு. தருணத்தலகவைத்துந்தற்காக்கவேண்டிக் – சுகுவணப்பெலியான கண்ணே குரபரனே+

யின், பாரப்பவத்தாற் பயழுமுத்தஞ்சாவினுட்க ரையொடித்தபரகோவேத் நபரனே.

ய்சா. ஒரு வித்தைக்கொண்டிவ்வுலகமெல்லாம் ஒங்க−வருவித்த மேலான வாழ்வே குருபானே. யகு. ஆண்டபோறுராறியாவஞ்ஞானப் பாவீகட்

தாய்–மாண்டுமிர்தீததேவனுரு மைக்தாகுருப்பனே. e.w. வருவித்தமார்தர்புரிவல்லிவணையமாற்றத்-திரிவித்தில்வர்தபரதேவேகுகுபரனே.

உக். பாஷைமத்த்சாதீமுறைபற்பலவாய்ப் போ

யுகார்-வேஷமதை பொன்றும்விதித்ததருபானே. உட பலமாயக்காரநக்கும் பாவிகள்யாவர்க்குங்-

குலதெய்வமாகவந்தகோவேகுருபரனே. உரு . வேதாந்தச்சித்தர்பத்தர்மேலவமேல்லாந் து திக்கும்-நாதாந்தவீட்டினலமேகுநுபானே.

உசு. வேதமென்றும் ஞானவிளக்கதேன்றும் வி த்ததென்றும்–நாதமென்றும் பேரெடுத்த நன்மைக் குருபானே.

உடு. தேவுலகும் பூவுலகுஞ் சேருந்திகாந்தம்வ ரை-முவுல்கும்போற்றுமுதலேகுருப்ரனே.

உசு. கற்பழியாக்கன்னி கருவிலுருவாவனென் நே-முற்பெரியோர் சொன்ன முதன்மைக் தநுபா

உஎ. கொள்ளாவுலகமெல்லாங் கோள்ளுமன தைக்கடிந்தெம்-முள்ளாகஆளுமுரிமைக்குநபானே. உஅ. கோடானகோடி பவக்கோணிறைக்க பாழ்

மனுடர்க்-கீடாகவந்த பரனீவேதரபானே உகு. பேசுகின்ற பரவப்பிழைகளெல்லாம் பா ழ்க்கடிக்க-யேசுவேன்றநாமமெடுத்ததருபரனே.

நும். மோசமேன்னும்பாவவிருள் மூடிரின்றமா னிடற்கா–யேசுவேன்றபேரெடுத்தயேக்தைக் குருப ₫\$601.

m.க. யேசுவேன்ற நாமமெடுத்தேம் பவவிவன யை-நாசப்படுத்தவர்த நாதாகுருபரனே.

me. யேசுவென்ற நாமமெழுத்தநாளன்று முதற்-பாசவிவனயறுத்த பெண்புக்குருபானே

நாக. அக்கரினம் கீங்கவபிவேகம்பெற்றமகா-மேஞ்ஞானதீபவிளக்கேகுருபானே.

இன்னும் வரும்.

மனவிருள்அகல் அறிவோளிபுகப்பண்ணுக் தார

கையே,

தடித்தவெறிப்பது சத்தியவேதத்திற்கு வீரோத மேன்பதை எடுத்தினிதுரைக்கும் சிற்சில பேர் தா னும் அக்கியானமென்னும் இருள் நீறைந்த சில கு டியரோடு கொண்டாடித் தங்கள் நற்படிக்கங்களை இழந்து பொருள்நட்டமடைவதன்றி இவ்வுலகத்தி ல் வரங்கையையும் மறமையில் நித்திய நாகாக்கி வனமையும் அடைய ஏதுவாயிருக்கிறுர்கள். ரூச் சாபாய முதலிய வெறிப்பதார்த்தத்தை அருந்து வதால் அவர்களிடமிருக்குள் சுவிசேட் வெளிச்சத் தைப் படிப்படியாய்த் தணித்தப்போடுவதேயன்றி இன்னும் அப்பதார்த்தங்களை அருந்துவதால் சிலர் கச்சேரி முதலியவடங்களில் அதிக சங்கையான வேலையிலிருந்து தன்னுண்டுபோகிருர்கள். அவ்லி த காட்சி கண்டும் மதிமயங்க ரிலைகலங்க அருந்தி த் தன்னுடமை தன்னெண்ணம் தன்னறிவு தெரி யாமல்த் தள்ளாடி பிதற்றி வேறித்து வீம்பு பேசிக் கோண்டு திரியும் அவர்களை நயப்படுத்தவும் இன் னும் அவர்கள் வழியே மறுபேர் பின்பற்முமலும் சி ல குருமாரிருக்குமிடங்களிலிருக்குங் கிறிஸதவர்கள் மது விலக்குச் சங்கங்களை ஸ்தோழித்தபடியால் சி ல தினக்குடியரும் சில சொயக் குடியரும் குடியின் றீ ஈயமடைந்தனர். நல்லூர் முதலிய பட்டணப்பு றங்களிலிருக்குங் சிறிஸ்தவர்கள் குடியரை நயப்ப சேத்த மதலிலக்குச் சங்கத்தை ஸ்தாபித்தாலேன் கம் கேடென்றறிர்த் ஒருவர் குடித்த வெறித் தத் தள்ளாட்டமதிகப்பட்டமையால் அவரிடம் அ ப்போ வைத்திருந்த விமைபெற்ற வாழியொன்றை இன்னும் அடுத்தநாட்களிலவா புத்தி சற்றேனுமின்றித்தனதுகூட்டாளியுடன்போய் க் குடித்து மீண்டு வெருன்னே காசிரண்டு பவுவன யும் இழந்தவிட்டார். இதற்குக் காரணம் குடிவெறி யேயன்றி வே*ரெ*ன்றல்ல. இன்னும் அவர் கூட்டா ளியுடன்கிட்ட இருந்துபேச அடிக்கிற கள்ளுவெடில் ஒத்தடா ஒத்தடாவென்று சொல்லுஞ்சொல் எத்த ன்மைத்தோ அத்தன்மைத்தென விளக்கலாம். குடி வேறியால் வரும் லாபம் இவைகளே. ஆகை யால் ஒவ்வொரு இடங்களிலேயும் இருக்கிற கிறிஸ் தவர்களே, இராக்குடியர் பசுற்குடியர் அதிகப்படாம லம் வெள்ளை கறவல் ஊருக்குள் அதிகப்படாமலு ம் மதுலிலக்குச் சங்கத்தை ஸத்லிக்கத் தெண்டி இப்படிக்க,

மதுவிலக்குச்சங்கப்பிரியன்.

உதயதாரகை.

தஅளசகனு) புரட்டாதி மாதம், உஎ. தேதி.

உத்தம சிபாரிசு.

ஐக்கியதேசத்தாத் திரவிய சாவலக்குத் தலைமை துரையாயிருந்த நீக்கிலாக விட்டிள்என்பவர் நா யிற்றுக்கிழமையிற்றனக்கு எழுதமாட்டோமென்று அவரடைய எழுத்தக் காரியஸ்தன் சொன்னதி ல் அவனை வேலையாலே தள்ளிப்போட்டார். அப் பொழுது அந்த மனிதன் தன் பிரயாசத்திலு ் ஏதந் தனக்குப் பிழைப்பு அகப்படுமென்று நம்பிக்கொ ண்டிருந்தான். சிறிது நாட் சென்ற பிற்பாடு வே ருரு திரலிய சாலைக்கு ஒரு கணக்கப்பிள்ளை கே வையென்று விட்டிள் என்பியரை ஒரு ஆவாப்பே ர் சொல்லும்படி சிறின பேர் கேட்டுக்கொண்டகி ஞல் அவர் முன்னே ஞாயிற்றுக் கிழமையிலேழுத மாட்டோமென்றதிஞல் தான்தள்ளி வைத்த அந்த மனிதன் மகாகம்பிக்கைவானேன்றதாகச் சொல் லி அவணை ஏற்படுத்திவிட்டார். மேலும் அவர் சோன்னதென்னவெனில், அவன் கல்ல காணய வான். ஏனேன்முல் அவன் ஞாயிற்றுச்சிழமையி லெனக்கு வேலைசெய்யமாட்டோமென்றவிட்டா 601 - 61 601 mit.

ஒர் துரைச்சாணியின் சோப்பனம்.

புகையிலைக்குடியையே முற்றும் பழக்கமாக்சிக் கொண்ட ஒர் மெய்ப்பத்தியுள்ள துரைச்சாணியை ப்பற்ற ஒரு அலங்காரமானகதையுண்டு. இவள் பகல்முழுவதும் புகையிலை குடித்துவந்ததுமல்லா மல், இரவில் ரித்திரையிலும் அடிக்கடி. விழித்துக் குடித்தவந்தாள். இப்படி ஒருநாள் இரவு குடித்த தின்பிறகு அசர்த ரித்திரையாகித் தான் மரித்த மோ ட்சத்துக்குப்போனதாக ஒரு சொப்பனத்தைக்கண் டாள். எப்படியெனில், ஒரு தேவதூதவனக்கண் டு என்பேருஞ் சீலியபுத்தகத்தில் எழுதப்பட்டிருக்கு தோவென்று கேட்டபொழுது, தேவதாதன் அவவள விட்டுமறைந்து சற்றுநேரத்தாலே தோற்றி உனத பேரை அங்கே காணவில் மையென்றுன்.

"மறுபடியும் போய்ப்பாரும், என்பேர் அங்கேயி ருக்குமேன்ருள்." அப்போழுத மறுபடியும் போய் ஆராய்ந்தபார்த்த முகக்கோட்டரவுடன் வந்த உன்

போர் அங்கில்வலை வென்றுன்.

"அப்பொழுது அவள் மனவேதவனப்பட்டுச் சொ ன்ன தென்ன வெனில், என்போர் அங்கேயில்லாம லேபோகாது. அதற்கையமில்லை, மறுபடியும் போ

ய்ப்பார்த்தவாகும்" என்றுள்

அவள் இவ்வளவாகத் தன்வண மன்று.வேறைதக் கண்டு தேவேதாதன் கண்ணீர்விட்டு மேறுபடியும் பா ாக்கப்போனுன். போய், வேதுகோத்சென்றபிற் பாடு அலர்ந்த முகத்துடனே தோன்றி, ஆ! உன்பே ருத் சீவபுத்தகத்தில் எழுதியிருக்கக் கண்டோம். ஆறுலும் அதை கெதவாய் ஒருமுறைடோடே பார் த்தறிந்துகொள்ளக்கூடாத அவ்வளவு புகையிலை தடித்த புகையினுல் கறளடைந்துபோயிற்றேன் ण कंता.

இவ்விதமாய் இந்தத் துரைச்சாணி சொப்பனங் கண்டு விழித்தவுடனே புகையிலைகுடிக்கிற தழ வையும் எடுத்தெறிந்தவிட்டதுமன்றி அன்றுமுதற் குறுடுத்த அந்தப் பழக்கத்தை மறந்தவிட்டாள்.

யாழ்ப்பாணம்.

இந்தமாதம் பத்தாக்தேதி இவ்விடத்தில் இருந்த சென்னபட்டினம் போன கனம்பொருக்திய கோம் சிங்றன் ஐயரும் அவர் சமுசாரமும். அவர்களோடே கூடிப் போனை, இஸ்போன்டிங், பேர்சிவல் ஐயர் அ வர்களும் பன்னிசண்டார்தேதி அதாவது இரண்டு நாவன்பிற்தன்னே சுகத்தடன் சென்னபட்டினம் போய்ச் சேர்ந்தார்கள். தன்பத்தினிமித்தம் அமே ரிக்காவுக்குப் போக இருக்கிற கோய்சிங்றன் ஐய்யர் அவர்களுடைய துன்பம் இப்பொழுது வரவர அதிக ரித்ததினுல் அவர் தனது சொர்தத் தேசத்தக்குப் போய்க்கொள்வது மகா பிரமாசமாய் இருக்குது.

பேதிலியாதி.— முன்னிருந்த இவ்வியாதி இப்பொ ழது தணிந்த போனதாகவும், யாழ்ப்பாணம் பறங் கித்தெருவில் சற்றே இருக்கிறதாகவும் கேன்விப்ப க்கிறேம்.

பிரதேச சமாசாரம்.

இங்கிலாந்து.—பிரழிமேந்தேன்னும் சிரேஷட ச ங்கத்தில் இராசாத்தியின் மர்திரிமார்கள் அளேகங் காளியங்களை எடுத்த நோயழத்திக்கு வருகிறுர்கள். அவற்றிற் பிரதானமாய் இலங்கைத்தீவில் இந்றை க்கு ஒர்வருடைத்திற்கு மூன் கண்டிராட்டிற் சிங்கள வருக்குள் உண்டானகலம்பகத்தீனிமித்தம் மகரசா நடர்துகோண்ட நடக்கைக்கு விரோதமாக அவரில் எடுத்துக்காட்டின் தற்றச்சாட்டை எடுத்துக் கொ மும்பிலேவந்து சாட்சிகள் முன்பாகவிளங்குகிறதற் து சிறிது சங்கத்த வவர் போசவைபண்ணிஞர்க

அனும் இந்த போசவன மர்திரிமார்களுக்கு உத்தமமாய்க்காணத்தின்ல், சாட்சிக்காரமை இங்கி லாந்திலே அமைப்பித்த விளங்கும்படி. தீர்மானம் பண்ணியிருக்கிரர்கள். ஒருவேளை மகராசா தன் உத்தியோகத்தை மனதாரவிட்டுவிடுவார்போலே இ 质苗,西面.

MORNING STAR.

Jaffna, September 27th, 1849.

LOOK AT THESE WITNESSES.

Bacon, the father of modern philosophy, who had been represented as "the wisest and brightest of man-

Bacon, the father of modern purespays, an analysind," was a Christian.

Newton, the most distinguished of philosophers, whose fame is spread through an admiring world, wrote in defence of Christianity.

Locke, the deepest thinker, "whose office was to detect the errors of thinking, by going up to the fountain of thought, and to direct into the proper track of reasoning the devious mind of man,"—Locke, thus qualified to judge of evidence, in his latter years studied little but the Bible.

Milton, who for exalted genius, stands unequalled, who possessed a mind "rich with all that man ever knew," sung, in those poems that will hand down his name to the last period of time, the hallowed theme of Christianity.

Howard, the benevolent friend of the prisoner, of whom a poet, who was no Christian, writes:—

It d poet, who was no Christian, writes:—
The spirits of the just,
When first arrayed in Virtue's purest robe,
They saw their Howard traversing the globe,
Mistook a morfal for an angel guest,
And asked what seraph foot this earth imprest.
Ooward he moves; disease and death retire,
And murmuring demons hate him and adoure.

Howard was a Christian, and Christianity made

him what he was

him what he was.

Washington, the patriot whom all admire, avowed himself a Christian. But the time would fail to tell of Johnson, and Addison, and Jones, and Boyle, and Hampden, and Russell, and of thousands more of the most intelligent and distinguished of mankind in the different classes of society, who have investigated the claims of Christianity, and confessed its divinity.

Is there not reason to think that that religion may be true whose evidences such men have investigated, and whose truth and divinity they have acknowledged. Is there no reason to believe that those who treat the indifference or bostility, really know nothing resisting the such as the contract of the co

with indifference or hostility, really know nothing respecting its nature and its claims, or are not willing to submit to its requirements?

Is there not cause to think they deserve a reproof similar to that given by Sir Isaac Newton to Dr. Hal-

similar to that given by Sir Isaac seed on to Dr. Astrono-"I am always glad to hear you speak about Astrono-my, or other parts of Mathematics," said he, "because that is a subject which you have studied and well un-derstand; but you should not talk of Christianity, for you have not studied it—I have, and am certain you know nothing of the matter.

Does it display wisdom, or folly, to treat with con-tempt and neglect what Bacon and Milton, and New-ton, and Locke, and Johnson, and Washington, re-vered and loved?

vered and loved?

Does it display wisdom to profess to be wise, by scorning what the wisest and most distinguished of mankind have revered as the truest wisdom?

Rather, does not such a course display the self-conceit and ignorance of the most destructive folly.

DREAM OF A QUAKER LADY.

DREAM OF A QUAKER LADY.

There is a beautiful story told of a pious Quaker lady who was much addicted be smoking tobacco. She had indulged herself in this habit until it increased so much upon her that she was not only smoking her pipe a large portion of the day, but frequently sat up in bed for this purpose in the night. After one of these nocturnal entertainments she fell asleep, and dreamed that she died and approached heaven. Meeting an angel, she asked him if her name was written in the book of life. He disappeared, but replied upon returning, that he could not find it.

"Oh," said she, "do look again; it must be there." He examined again, but returned with a sorrowful

He examined again, but returned with a sorrowful face, saying, "it is not there."
"Oh," said she in agony, "it-must be there; I have the assurance it is there! Do look again!"

The angel was moved to tears by her entreaties, and again left her to renew his search. After a long absence, he came back, his face radiant with joy, and

sence, he came occa, his lace rounts with joy, and exclaimed:
"We have found it, but it was so clouded with tobacco smoke that we could hardly see it?"
The woman upon waking, immediately threw her pipe away, and never indulged in smoking again.

THE BEST RECOMMENDATION .- Nicholas Biddle, the THE BEST RECOMMENDATION.—MICHOLAS DIGUIC, the interpretation of the Bank of the United States, once dismissed a clerk, because the latter refused to write for him on the Sabbath. The young man dependent on his exertions, was thus thrown out of employment by what some would call an over-nice scruple of conscious. But a four days above W. Biddle being senting. Symat some would call an over-more sortiple of con-science. But a few days after, Mr. Biddle being re-quested to nominate a cashier for another bank, recom-mended this very individual, and mentioned this in-cident as a proof of his trust-worthiness. "You can trust him," said he, "for he would nt work for me on Sunday."—New England Purium. ITALIANS AND POPERY.

The New York Observer's French Correspondent after showing that faith in Popery has much declined among the Italians, says of the people of Italy:

The higher and middle classes indeed give little heed to the traditions of the Holy see. Go to Rome, to Florence, to Pisa, to Leghorn, to Genoa, to Turin, to all the cities of Italy; enter into the halls of learning the counting houses, parlors, coffee-houses, and other public resorts; inform yourself of the religious sentiments of those you meet there, and you will be surprised at the bold avowal of their opinions. They express freely their contempt for monks, their detestation of the misconduct of priests, their pity for the old mummeries of Popery. They laugh at relies and pilgrimages. They refuse to join in processions. Many of them uever put foot in a church; and those who go there from habit treat the mass as a worthless formality. Would you know what is the prevalent opinion in Italy on matters of religion? The truth must be told: It is Voltairism. Infidelity rules generally among merchants, men of wealth, professors, and students. And what wonder? They are ignorant of true Christianity. Misled by their priests, they regard Christianity and Popery as the same thing; and disgusted with the gross imposture practised before them they fall into a deplorable skepticism.

But if we descend to the lower ranks of people, quite another spectacle is presented to our view. The poor country neonle and the populace in large towns, care-

But if we descend to the lower ranks of people, quite another spectacle is presented to our view. The poor country people and the populace in large towns, carefully kept by the priests in stupid ignorance, continue attached to their superstitions. The lazzaroni of Naples still gaze with wonder at the blood of St. Januarins; they bitterly regret the departure of their dear

Address of His Excellency The Right Honorable Viscount Torrington, on opening the Session of the Legislative Council—Sept. 18, 1849.

GENTLEMEN OF THE LEGISLATIVE COUNCIL,

It is highly satisfactory to me to be able to congra-tulate you on the continuance of that perfect tranquil-lity in all parts of the Island, which I announced to you at the close of the last session of the Legislative Council. I have reason to believe that the benevo-lent intentions of the Government and its anxious desire to promote the prosperity of all classes of the peo-ple are daily becoming more perfectly understood and more justly valued; and that the full developement of the resources of the Island is found to be inseparable from the maintenance of the public peace and the cultivation of mutual good-will among the inhabitants. The most gratifying evidence of this fact is offered to you, by the increased amount and value of the experiproduce of the Island, and by the improved tone of e public finances. Between the 11th October 1848 and the 13th Sept.

Between the 11th October 1848 and the 13th Sept. 1849, pupwards of 362,000 cwt. of coffee have been exported and 526,000lbs. of cinnamon, so that on the completion of the twelve months ending 10th October next, a much larger trade in these articles will be exhibited than at any other similar period. There is every prospect also that the crops of the coming season will be fully equal to those of the last; and from the carly arrival of Malabar coolies from the Coast, there is reason to hope that abundance of labour will be at

is reason to hope that abundance of labour will be at the command of the producer.

I observe, however, with much regret that in cer-tain Districts the cultivation of the grain crop has been injuriously affected by the nafavorable state of the weather and that a partial failure of the harvest has

weather and that a partial failure of the harvest has been the consequence.

The Revenue of the first six months of the current year, has exceeded the estimate for the same period by the sum of £10,837 while the expenditure has failen short of the estimated as unit by the sum of £10,-110. The apparent excess of income over expenditure for the half year ending 30th June was £13,257, but inasmuch as it will be necessary to make good the amount of the Military contribution for which no provision was made in the Supply Ordinance of 1849, and from the payment of which H. M. Government have not yet consented to relieve the Colonial finances, the Surplus Revenue will be reduced by the transfer of Surplus Revenue will be reduced by the transfer of the £2,000 for the half year to the Military Chest, to the sum of something more than £1,200. At the same time it must be observed that large payments have been made during this period for Colonial Stores for the nable in the control of the

been made during this period for Colonial Stores for the public departments.

The accounts of the Revenue and Expenditure of the year 1848 will immediately be laid before you.

Notwithstanding the injurious mercantile crisis of the past year, and the many unforceseen causes which were calculated temporarily to disturb the ordinary current of internal prosperity, the total income of the year was nearly equal to that of 1846, and only fell short of the Revenue of 1847 by about £ 25,000, al-though the actual surrender of Revenue by the aboli-tion of the export duties during the last four months

though the actual surrender of Revenue by the aboli-tion of the export duties during the last four months of the year entailed a loss of £18,602.

The Expenditure of the year 1848, notwithstanding the unlooked for demands upon the public revenue, consequent upon the movement of troops, and other anusual charges which were rendered necessary by the peculiar circumstances of the time, was less than the expenditure of the year 1847 by the sum of £13,438.

It cannot be a matter of surprize however, that it slightly exceeded the income of the year, and you will be gratified to learn that the excess amounted to only £16,559.

The estimates for the ensuing year have been prepared with the utmest care and economy, and after making a very moderate calculation of the probable revenue to be received, I have every confidence that it will amply suffice to meet the entire expenditure including the Military contribution. Indeed I have every hope that further reductions will continue to be effected without detriment to the public service, and the state well around a forward time will be kent conthat the real amount of expenditure will be kept con-

that the real amount of expendence will be kept considerably below the Estimates of the year.

The Loan from the Oriental Bank, which as you are aware has received the approbation of Her Majesty's Government, has been reduced from £33,055, its highest point in December last, to about £23,000 at

the present time.

A Committee of the Executive Council has been A Committee of the Executive Council has been employed by my direction, in consequence of Instructions from the Secretary of State, in preparing a Scheme for the remodelling of the various Public Establishments, and for effecting such reductions in their cost as appeared consistent with their efficiency. The result of the labors of this Committee will, when its details have been finally arranged be laid before you in the shape of an Ordinance.

Taking a broad view of the general aspect of affairs in this island I think I am fully justified in looking forward to a progressive increase of prosperity in all branches of public Industry, intimately blended as they are the one with the other.

Urgent complaints have long been made of the evils

they are the one with the other.

Urgent complaints have long been made of the evils and disorders occasioned by the prevalence of Cattle trepass in some parts of the Interior. An Ordinance has been prepared which will shortly be laid before you for extending to Police Courts the jurisdiction and authority hitherto exercised by District Courts in these cases, which will I hope be well calculated to correct the evils which so much demand a remedy. In this and all other questions which may be brought before you, I trust we shall continue to work cordially together in a spirit of harmony and good-feeling for the promotion of the public good, and that peace and prosperity will under the Divine Blessing be firmly and lastingly secured to the inhabitants of Ceylon.

Missionary.—Obituary. Died at Panditeripo on Monday the 3d of September, Mrs. Mary Apthorp, widow of the late Rev. Geo. H. Apthorp, of the American Ceylon Mission. She had been sick for manymonths, and her death was an expected event. She died as she had lived in the faith of the Gospel, restricted on the control of the

ing alone on Jesus.

Departures.—Rev. Messrs Spaulding and Percival sailed on the 10th inst. for Madras on the Caroline sailed on the 10th mst. for Madras on the Caroline with the view of prosecuting in conjunction with the Madras Committee, the important object of preparing a new version of the Tamil Scriptures.—Mr. and Mrs. Hoisington sailed by the same opportunity for Madras on their way to the U. States. The party arrived safely at Madras on Wednesday the 12th inst. We regret to say the accounts of Mr. Hoisington's health are not of a very encouraging character.

OVERLAND INTELLIGENCE.

We select from the Colombo Observer a few paragraphs exhibiting the chief items of intelligence by the last Overland Mail.

Parliament was prorogued by royal commission on the 2d Aug. in a speech alluding to the principal measures which had occupied the legislature during the session. The Navigation Laws Improvement Bill was favourably noticed, as were the several acts for the amelioration of Ireland. Foreign relations were for the amenoration of freiand. Foreign relations were spoken of in a much more encouraging tone than when Her Majesty last addressed her faithful Lords and Commons; the supplies were duly acknowledged, and the speech concluded by expressing the royal thanks to the government of India and officers and soldiers of the army of the Punjaub.

or the army of the Punjauo.

Previous to the recess, allusion was made in Parliament to the Sattara question, the Punjaub Prize-money, and slave trade in the Persian Gulf; but the great discussion was with reference to Ceylon, the select Committee of the House of Commons having reportations. discussion was with reference to Ceylon, the select Committee of the House of Commons having reported in favor of a commission to proceed to that Colony and examine witnesses on the spot in proof of the serious charges made against Lord Torrington. This recommendation was successfully resisted by ministers, who have, however, been compelled to consent that the Committee shall be re-appointed and witnesses summoned to England. It was very generally expected that Lord Torrington would resign.

In the short period which had elapsed since the prorogation of Parliament changes in the ministry were reported as certain. Lord Grey and his friends were considered likely to withdraw. Several changes on the judicial bench were also spoken of in consequence of the dangerous indisposition in the Lord Chancellor and the Lord Chief Justice of the Queen's bench.

The Queen left the Ise of Wight on the very day that Parliament was prorogued. Her Majesty's reception at Cork was most enthusiastic, and not less so in Dublin where magnificent preparations had been

made. The Queen had expressed herself, so tar, highly delighted with her visit.

mgnly delignted with her visit.

The Foreign news generally is interesting—as regards Austria and Hungary it is almost exeiting. When according to the accounts from Vienna, the Magyars were beaten, and to all appearance had no resource but to surrender at Comorn, Gorgey suddenly attacked and defeated Paskiewitch with a loss of 8,000 men; ed and deteated Passiewitch with a ross of cloth meny then moved to the north, capturing Raschan, crossed the Theiss at Tokay, cutting off the Russians from Gallicia, the source of their supplies. Denbinski, whose case was deemed equily desperate, succeeded in retreating without loss to the middle Theiss. In

in retreating without loss to the middle Theiss. In Transylvania Bem had succeeded in destroying the Russian army under Luders, and in Croatian defeating the Ban Jellachich, whose position, according to the last accounts, was most precarious.

Accounts from Canada and the West India Colonies are not re-assuring. At Quebec and Montreal disaffection seems extending, and a junction with the United States is openly discussed. The Assembly in Jamaica having respectfully declined to proceed with business till the question of retrenchment was disposed of, Sir C. Grey, noter instructions from home, has dissolved the House of Representatives, with the comfortable certainty of a stronger opposition when the new one meets.

the new one meets.

News from New York to the 25th June, is received The slavery question is assuming a very formidable aspect. Evidently a grand struggle is approaching, and the advocates of freedom are plainly gaining

Latest News.

Latest News.

The Malta Times says, on the authority of a person lately from Rome, that "the Pope's life is not worth a week's purchase if he venture to his chair under the protection of French Bayonets."

P. S. 7th Aug. Before I close-this letter; I must mention that the measures adopted in the provinces in the Pope's name by the Cardinals, are far from ensuring peace. The people declare that it is a mere system of re-action and a return to the old plans of ascerdotal absolutism. The plots concocted at Gaeta do not thrive; the Roman people insist on being constitutionally free. The Pope is anxious that they should be so, but the Canarilla or Clique, which surrounds him, are labouring in a contrary sense, they seek to keep him up as their "Grand Lama." But we may doubt that he will long continue to be their mere tool. their mere tool. The French soldiers are discontented and fear of

The French solders are discontented and fear of being assailed by treachery: they are on the qui vive and sleeping in their clothes with their muskets loaded. General Oudinot has set out again for Gaeta to exhain matters fully to the Pope, and to point out the dangers of such a Government as that of the Commission and to beg of his holiness to come up to his Capital. The Roman people and the French army in-sist on his return to his own Government Thus is a time of high excitement?

[For the Morning Star.]

By what practicable means, may the sphere of usefubiess of the Jaffua Friend-in-Need Society be advantageously extended and improved?

[Concluded from page 76.] Life's a quick journey, and what should be done, Must not be delayed, since all things move on.

Life's a quick journey, and what should be done,
Mast not be delayed, since all things move on.

In this essential work of benevolence the superior orders most take the lead. Conciliating persuasion and encouragement will be found two might levers for rousing
latent energies. These means are however to be persevermyly employed in order to produce the desired effect.

Too many females who in former days enjoyed a compatency, are now lingering in want and a state bordering on degradation. The poor and miserable seldom, if ever can
raise themselves. Indolonce and supingueses inherent in human not are easily yield to despondency. And who is not acquained with the prodigious force of habits in rivering the
shackles which are not removeable but by the omnipotence
of lottier motives and corresponding resolutions. Is it really
desirable to perpetuate a state of distress, which may be obviated by a moderate exercise of high minded determination ! Wherever that is supinely neglected there is necessarily
must be a dimination of social well-being. The suffering of one member, in the body natural or social, involves an
abstraction of comfort in the whole.

The converse is equally true. In proportion as sympathy
is exercised towards the ignorant, the poor and the destitute,
so sure will the reaction be favorable on the intelligent, who
enjay competency and comfort. Encouragement and persuasion, accompanied by ingenuity to elicit scope for industry
class to the proposition of the source of modern
clade at present earn by their own efforts far more than the
placence to dead.

We to them from the funds of the
placence of the control of the funds of the
placence of the control of the control funds of the
placence of the control of the control of specially
the found of minds and the ladies and gentlemen, so benevolently disport, who can be a control to make the control of industry and energy is an administration of specially as position of industry and energy is an administration of specially as the contro

* The last sentence in the first portion of this article, published in our last No. commencing-" In this active spirit," &c. should be omitted in the reading, as it was brought in there by mistake .- Ed. M. Star.

atow can do no more than prolong a vegetative existence.

A similar attempt has been recently and successfully commenced at Trinconnaite. How ample is the field for between the transport of the

To assist it the following suggestious may not prove irrelevant.

Prepossessions in flavour of their own medical treatment are motoriously fixed in the mind of the Tamil population. It will be difficult to prove that they are unreasonable; if not so, they are no doubt legitimare. These prejudices are strenghtened by natural and habitual ties not easily severed. A hospital is an anomally in the Tamil or Singhulese nationality and for this simple reason it is and will be unpopular. None but the very outcastes are likely to seek the relief which an inspital can afford. In particular cases a kind and conciliating European might be consulted, without however the unitives renouncing the advantages to be derived from domestic endearments. All who can many way ensure sympathy at tome will not seek it in a hospital. The alments to which natives are liable are simple, and may be relieved by simple remodiles, which are available to the poorest. In some eggravated cases European skill would be appreciated but probably less, when precurable city at a hospital.

A few of the diseased beggars by profession might be

by simple remedies, which are available to the poorest. In some aggravated cases European skill would be appreciated but provably less, when procurable only at a hospital.

A few of the diseased beggars by profession might be brought to estimate a hospital as a desirable asylum. They might this cease to be a public missace, or unjustly to be a tax on the liberal contributors towards general objects of the Friend-in-med society. They would certainly be entitled to obtain medical relief, and by some legitimate arrangement, they might be also placed in this asylum, and be removed from intesting the streets and roads as mendicants.

In behalf of this class of people the projected hospital would be highly advantageous, especially when an industrial establishment be connected with that institution. In that case, the utility of the hospital would be increased. Good nursing, a wholesome diet and salutary exercise would contribute much to the restoration of health. With this blessing, these unhappy beings might also be ensured superior benefits. They might be gradually weened from victous, idle and pernicious habits and beencauraged to acquire those of industry and providence. Such a reform is by no means visionary, when undertaken with a becoming resolution and perseverance. But it will require the suspension of any fastidious encouragement of pauperism under the disguise of compassion. Appropriate appeals to the public, explaining the adequate provisions made for this class of persons would remove his evil. By a steady perseverance the probability is that the industrial establishment would prove a valuable auxiliary in carrying out most beneficially the general object of the Friend-in-need society. An experiment of this toud was tried last vera at Galle, with encouraging results. With very limited means, and with no additional support from the public liberality, that occity has converted an unsightly waste into an ornamental and profished perfect. Ille habits of the paupors, who derived some senaty subsistence from th

resources of the Prieman-in-cits society.

The practicability of such a plan has been demonstrated by experience. The prognostics of failure were numerous and discouraging. When however the trial was made with becoming resolution and perseverance, success has been obvious. Indolence and spinneness counteract all vigorous exertions, except those attempted to cradicate nationality and to substitute in its place an ulmatural and therefore an impracticable conformity to another nation.

ticable conformity to another nation.

The Combination of the two objects namely the hospital, infimary and dispensary with an industrial establishment will be productive of a variety of advantages. They are indeed not all ostensible, and may therefore be expected to be developed by degrees.—The undermentioned may however be fairly anticipated. A stop would be put to mendicancy 2dby, encouraging stimulant would be imparted to the idle and improvident; 3dby, the profits of industry would check idle and victous habits; 4thy, the resources of the society would sugment rather than decrease; and 5thy, thereby the sphere of the society's usofulness would be cularged and its general efficiency improved.

SHIPPING INTELLIGENCE.

POINT PEDRO.—ARRIVALS AND DEFARTURES—September 12th.—Arrived Schooner Mahamadoe Meydin Cader Box, A. Sinnatamby from Batticaloe September 1st, bound for Pondicherry, cargo 90 satin wood pillars, passengers 22 natives. Sailed the next day for Pondicherry.

September 14th.—Arrived Barque Wahamadoe Jundany, C. M. Marakiar, from Karacal September 3th, bound for Trincomalic, cargo sundries. Sailed September 17th for Trincomalic, cargo sundries. Sailed September 17th for Trincomalic, cargo as above, passengers J. N. Moovart, Esq. and 10 natives.

September 14th.—Arrived Schooner Annaletelimy, C. Sooper from Negapatam September 10th, bound for Jaffia, cargo 125 bags rice.

Sooper from Negapitam September.
cargo 125 bigs nee.
Arrized Big Parvady Prasand, Simiatamby from Teroomilavarsal September 3d, bound for Colombo, cargo 391 bags
rice, passeignes 2 natives. Sailed the next day for Colombo.
September 10th.—Arrived Schooner Adiverselethimy. C.
Anthony, from Batticaloe September 11th, bound for Colombo, cargo 800 ext. chony, passengers P. F. Flanderka, Esq.
and 2 natives. Sailed the next day for Colombo, cargo
above.

above.

KAITES.—September 13th.—Arrived Schooner Hamody,
Sunatamby, from Colombo September 10th, bound for Tranquebar and Negapatam, cargo gonnies, passengers 3 natives.

Saided 15th September.

September 14th.—Arrived Schooner Praviante Maria Joseph
Santana, Savarimotoro, from Colombo September 13th, bound
for Negapatam in ballast. Saided the next day. Passenger

one native.

September 15th.—Arrived Schooner Wanderer, Jacoo Hendrick from Colombo September 13th, bound for Muttupatta and Adiampatane, cargo gumies. Sailed the same day.

Arrived, Schooner Malamadoe Meydin Sandany, Thomme, from Colombo September 12th, bound for Jafina, cargo sundries, passengers Dr. Forteath H. M. 37th Regiment, and 20 natives. Sailed September 19th, for Trinconalite, cargo sundries, passenger Dr. Forteath.

Arrived Brig Providence, S. Walkinsar from Ammapatam September 14th, bound for Colombo, cargo rice, passenger one native.

September 14th, bound for Colombo, cargo rice, passenger one native.

September 17th.—Arrived Brig Ardyletchimy, Vastiampelly, from Colombo September 18th, bound for Negapatam, cargo gumies, passengers 3 natives. Saided 19th September Sept. 19th.—Arrived Brig Patial Rayman, M Savarimonton from Montcoopetts September 18th, bound for Colombo, cargo rice and paddy, passenger one native. Saided Sept. 22.

Sept. 18th.—Arrived Schooner Malamania Madin Saido Box, 22.

Sept. 18th.—Arrived Schooner Malamania Madin Saido Box, cargo rice. Sailed September 23.

Arrived Schooner Tanaletchiny, P. Bastian from Galle Sept. 18th, bound for Joffing, cargo sundness.

Arrived Schooner Andrevaletchiny, C. Anthony from Trincomalic Sept. 6th, Batticalee Sept. 18th Point Pedra Sept. 17th, Valvettytooray Sept. 19th, bound for Colombo, cargo ebony logs.

ebony logs.

Arrived Schooner Calianaletching, P. Anthony, from Galle

Arrived Schooner Galianaletchimy, P. Anthony, from Galle Sept. 14th, bound for Jaffine, cargo sundries. Arrived Schooner Puravianta Maria Joseph de Santana, Savarimoetoe from Negapatam Sept. 19th, Valvettytooray Sept. 20th, bound for Colombo, cargo rice and sundries, pas-sengers Rev. Andrew Bruni and 15 natives. Sailed Septem-ber 23.

Der 2.0.
Arvined Schooner Petrel, Lopon, from Topontourny Sept.
17th bound for Colombo, cargo rice. Sailed Sept. 23.
Sept. 22.—Arvined Big Ardiversletchiny, J. Fernando,
from Colombo Sept. 19th bound for Jaffan, cargo sundires,
passengers 15 natives.

"G. R. M." in our next.

NOTICE.

The following articles having been stolen from Mr. Gordon's house in Jaffna about the 24th Aug .- viz: Madeira with chunamed corks--port wine with black seals and stamped J. Gillon-claret with red seals-milkpunch -whiskey in long necked bottles, stamped Milne Cargyle and co .- beer with dammered corks-grape jars in large China jars -a small hanging lamp with silver plated mountings, -a new iron spit.

Notice is hereby given that a handsome reward will be paid to any one leading to the recovery of any of the above articles, and parties in whose possession they may be found after this date will be prosecuted according to law. Jaffna, 12th Sept. 1849.

Wanted

A Tamul lad about the age of S or 9 years to take charge of a child, one that speaks English will be preferred. Apply to Mr. Gordon, Jaffna, before the 15th Oct. next.